

[Svend Jørgensen.]

ministeren sagde nu i tilknytning til mit spørgsmål forleden dag. Jeg vil gerne have lov til at tilføje, at jeg også har haft lejlighed til igennem de foreninger, som jeg har forbindelse med, at se universitetets indstilling. Jeg har opfattet sagen således, at universitetets rektor i virkeligheden henlægger sagen til ministerens afgørelse og muligvis endda på den måde, at man, efter at ministeriet har indhentet fornyede oplysninger hos de to foreninger, der har rejst spørgsmålet, påny kunne rejse sagen overfor selve universitetet, og jeg har ment at kunne læse imellem linierne, at universitetet ville være velvilligt indstillet overfor spørgsmålet, hvis det rejstes påny. Jeg forstår udmærket godt den højtærede ministers stilling: at det ikke vil være opportunt for en minister at gå imod universitetets ønske. Jeg forstår også godt, at universitetet naturligvis har andre ønsker end det, der er fremsat vedrørende en lærestol i kulturhistorie, men jeg har også set, at man ved andre lejligheder alligevel har ladet et eller andet ønske, som er kommet senere på ønskesedlen, gå foran andre ønsker. Jeg havde håbet, at ministeren nu i denne situation ville have afgjort sagen på den måde, som jeg altså synes universitetet har lagt det op til, men jeg er iøvrigt taknemlig for det positive svar, som ministeren afgav forleden dag og nu gentog i dag om, at han i hvert fald vil gå virksomt ind for at få sagen optaget på finansloven for 1953—54, og det takker jeg for.

Oluf Pedersen: Også den højtærede handelsminister har jo nu påvist overfor det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at denne både har regnet og skønnet forkert med hensyn til stigningen i fedtstofforbruget. Den højtærede minister var endda så venlig ikke at omtale fejlregningen med de 4 kr. pr. kg i valutatab ved margarineforbrugets stigning, medens det antagelig kun udgør halvdelen, nemlig for råstofferne til margarine. Tilbage er så kun at få det ærede medlem til at vedgå sin fejlregning; nu har der jo været tid til at regne efter.

Først har vi smørret; dér var den daværende handelsminister inde på at regne med en stigning fra 20 mill. kg til 35 mill. kg. Nu siger det ærede medlem selv, at stigningen i stedet for de 15 mill. kg kun blev 12 mill. kg, og jeg ser, at mejeriforeningens formand, Søren Overgaard, oplyser, at det kun blev ca. 10 mill. kg, idet stigningen i valutaforbruget for smørrets vedkommende blev ca. 59 mill. kr. Men dertil kommer så

spørgsmålet om stigningen ved frigivelsen af piskefløde, som det ærede medlem regnede ud til 20 mill. kr., og hvorom ministeren nu siger, at det kun drejer sig om en stigning på 11—12 mill. kr., idet han har set bort fra det ulovlige salg af piskefløde, som ministeren siger utvivlsomt andrager store beløb. Hr. Søren Overgaard fra mejeriforeningen oplyste, at det drejer sig om en stigning på 41 mill. kg til frigivelse af fløden, men til gengæld var der en besparelse på 25 mill. kg mælk, som medgår til konsum, eller ialt 16 mill. kg mælk, svarende til et smørforbrug på 4 mill. kg. Det giver for smør, fløde og konsummælk en stigning på 63 mill. kg i stedet for de 86 mill. kg, som den daværende handelsminister opgav.

Men så er der margarinen, hvor forbruget af ministeren var beregnet til at give en stigning fra 45 mill. kg til 90 mill. kg. Nu siger det ærede medlem selv, at stigningen kun blev 10 mill. kg eller 35 mill. kg mindre. De 10 mill. kg margarine beregnet til 2 kr. pr. kg råstof giver 20 mill. kr. i stedet for de beregnede 99 mill. kr. Herfra må vel endda drages den ifølge den højtærede ministers opgivelse skete nedgang i fedtforbruget, som andrager 10 mill. kg, eller 42 à 45 mill. kr., som den daværende handelsminister slet ikke havde regnet med. Derved falder den stigning, som da blev udregnet, fra 185 mill. kr. til 40 mill. kr. eller ca. 20 pct. af det beregnede. Dertil kommer, at det ærede medlem og hans parti i sin tid stemte for valgfrihed mellem smør og margarine, der ville koste 15—30 mill. kr.

Nu spørger jeg: Vil det ærede medlem ikke indrømme åbent, at hans ministerielle tal var forkerte? For det første at der var regnet med en stigning i smørforbruget på 15 mill. kg, og at stigningen kun blev på 10—12 mill. kg. For det andet, at der var regnet med en stigning i margarineforbruget på 45 mill. kg, og at stigningen kun blev på 10 mill. kg. For det tredje, at den daværende handelsminister havde overset, at der ville komme en besparelse på 10 mill. kg fedt — det var helt glemt. Er vi ikke enige om, at sådan ligger forholdet? Ja eller nej.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg kan vel ikke forhindre det ærede medlem hr. Oluf Pedersen i at komme med flere regnestykker og sammenligninger; jeg skal derfor ikke gå i detaljer. Jeg fastholder det standpunkt, som er det eneste rigtige, og som ingen kan komme udenom i denne situation: at man ved at frigive til dansk forbrug varer, vi burde